

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА  
РЕПУБЛИКА СРПСКА  
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ  
БАЊА ЛУКА  
Број: 80 0 П 053922 17 Р  
Бања Лука, 06.04.2017. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Биљане Томић, као предсједника вијећа, Тање Бундало и Сенада Тица, као чланова вијећа, у правној ствари тужитеља З.Б. из Б., Улица ..., против тужене РС, коју заступа заступник по закону Правобранилаштво Републике Српске, Сједиште замјеника у Бијељини, ради утврђења дискриминације, одлучујући о захтјеву тужитеља за делегацију другог стварно надлежног суда за поступање по приједлогу за понављање правоснажно окончаног поступка, у сједници вијећа одржаној дана 06.04.2017. године, донио је

### РЈЕШЕЊЕ

Одбија се захтјев тужитеља за делегацију другог стварно надлежног окружног суда за поступање по приједлогу за понављање правоснажно окончаног поступка у предмету Основног суда у Бијељини број 80 0 П 053922 13 П.

### Образложење

У предметној парници, према стању списка предмета, о захтјеву тужитеља је правоснажно одлучено пресудом Основног суда у Бијељини број 80 0 П 053922 13 П од 03.07.2014. године, која је потврђена пресудом Окружног суда у Бијељини број 80 0 П 053922 14 Гж од 22.08.2014. године.

Тужитељ је након тога, дана 14.02.2017. године, првостепеном суду поднио приједлог за понављање правоснажно окончаног поступка у којем је ставио захтјев да о том приједлогу не одлучује Окружни суд у Бијељини, већ други стварно надлежни окружни суд.

Према наводима приједлога за делегацију другог стварно надлежног окружног суда, тужитељ сматра да су „судови у Бијељини суспендовали закон и не примјењују одредбе Закона о забрани дискриминације“ односно сматра да је друга странка из предметне парнице ослобођена законске обавезе да доказује недискриминацију.

Приједлог није основан.

Према одредби члана 50. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13 - даље: ЗПП), Врховни суд Републике Српске може на приједлог странке или надлежног основног суда одредити, између осталог, да у поједином предмету поступа други стварно надлежни основни суд са подручја другог окружног суда, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други оправдани разлози.

Из наведене законске одредбе произлази да се делегација надлежности суда може темељити на разлозима процесне економије, ради бржег и лакшег спровођења поступка (разлози цјелисходности) или због тога што за то постоје други оправдани разлози, то јест да би се избјегла могућа колизија интереса и постигла што већа објективност суда. Разлози за делегирање другог стварно надлежног суда морају бити од изузетног значаја, јер само такви разлози оправдавају одступање од, Уставом Републике Српске и Законом о судовима РС, разграничене територијалне надлежности судова.

Цијенећи наводе у приједлогу, овај суд налази да се не ради о разлозима који оправдавају делегацију другог стварно надлежног окружног суда за поступање по приједлогу за понављање правоснажно окончаног поступка, које подразумјева одредба члана 50. став 2. ЗПП.

Наиме, тужитељ није пружио ни један доказ из кога би произлазило да Окружни суд у Бијелини не може поступати као непристрасан суд у овом предмету односно није доказао постојање законског основа због кога би требало одредити други стварно надлежни окружни суд.

Како наводи из стављеног приједлога, који нису конкретизовани објективно утврђеним чињеницама, нису довољни да се прихвати захтјев за делегацију, произлази да нису испуњени законски услови за делегацију прописани одредбом члана 50. став 2. ЗПП, па је стављени приједлог одбијен.

Предсједник вијећа  
Биљана Томић

За тачност отправка овјерава  
Руководилац судске писарнице  
Амила Подрашчић